

botere en ny Krigsskat. Dette Forslag, som allerede af en enkelt Taler er berørt under den foregaaende Forhandling, angaaer Ud-nævnelser af Skattecommissairer. Hvorledes denne Institution skulde være indrettet, og hvilket Hverv den skulde have, er nærmere uvilket i Betænkningen, hvor jeg antager, at de Herrer have gjort sig bekendt dermed. Deres Hensigt er, deels at tjene til Veiledning for Communerne paa de Steder, hvor maastee Signingscommissiionerne skulde have ondt ved at fatte enkelte af Lovens Bestemmelser, eller være tvivlsraadige om, hvad der egentlig er Lovens Hensigt, deels at bidrage til, at Skjønnets om den forskjelligte Skattepligt eller Skatteevne i de forskjelligte Communer bliver nogenlunde ligeligt, saa at man altsaa saavidt muligt overalt i denne Henseende gaaer frem efter de samme Regler. Naar man kaster Blikket paa de Indberetninger, der ere komne om Signingen i de forskjelligte Communer, kan man ikke længe være i Tvivl om, at der har fundet en ikke ringe Forskjellighed Sted i de forskjelligte Communer med Hensyn til Burderingen af den skattepligtige Indtægt, og dette maa ansees for at være uhenigtsmæssigt, navnlig med Hensyn til en følgende Krigsskatslov. Med Hensyn hertil troer Udvalget, at en saadan Institution, som den her foreslaaede, vil kunne virke ikke saa lidet, og derhos troer man, at der derved vil kunne opnaaes endnu Et, nemlig gjennem Skattecommissairerne at erholde saadanne Vink, som kunne bidrage til, at man i Tilfælde, hvor Skattecommissiionen heelt har taget fejl af Lovens Anvendelse, af en dertil competent Autoritet kan erholde en heelt ny Signing foretagen. — Disse ere de Forslag, der ere stillede til de Paragrapher, som den ærede Formand har sat under Forhandling.

Madsen: Jeg er det ærede Udvalg megen Tak skyldig for den Omhu, det har vist ved Udarbejdelsen af Forslagene til § 6 og en Deel af § 9, hvorved der saa godt som muligt er rettet paa de Mangler, som mange Steder viste sig at være tilstede ved Lovens Anvendelse i det foregaaende Aar. Naar man skal gaae bort fra Hartkornsstaten, er det en Nødvendighed at have de nye Bestemmelser i § 6, og

der er, saavidt jeg kan see, kun en eneste Mang- gel tilbage, hvortil jeg oftere har henpeget, nemlig den, at den Indtægt, der gaaer bort fra en Commune i Form af Rente, ikke kan komme tilbage til den, skjøndt den undertiden kan være meget bethdelig. — Jeg har i For- ening med 11 andre ærede Medlemmer tilladt mig at stille et Forslag til Lovudkastets § 9 om at borttage den hele Scala og sætte en anden Bestemmelse i Stedet derfor. Forslags- stillerne ere gaaede ud fra den samme Anskuelse som Udvalget, at 200 Rd. burde fritages for at svare Krigsskat, men vi have været noget i Tvivl om, hvorvidt dette ogsaa burde være anvendeligt paa enkelte Personer, i hvilken Henseende vi dog ikke have stillet noget For- slag. Derimod have vi meent, at Scalaen, saaledes som den var ifjor, gjorde et for stort Spring fra den ene Ansættelse til den anden; thi naar Procenten f. Ex. blev sat til 4 pCt., gjordes der et Spring af 3 Rd. fra den ene Ansættelse til den anden. Efter Udvalgets Forslag vil der med den samme Procent for- aarsages en Forskjel af 1 Rd., og jeg paafjøn- ner meget, at den Scala, som er opført af det ærede Udvalg, er meget mere hensigtsmæssig og meget retsærdigere forbeholdt end den, der findes i Lovforslaget. Nu have Stillerne af det Forslag, som findes opført i Tidenden un- der Nr. 1, dog meent, at Beregningen, i Stedet for som efter denne Scala at gjøres i Forhold til Indtægtens Størrelse, rettere burde gjøres i Forhold til Familiebyrden. Vi ere gaaede ud fra den Forudsætning, at den Mand, der ikke havde 200 Rd. i Indtægt, havde saa lidt til Underholdning for sin Familie, at han ikke vilde være istand til at svare nogen Krigsskat, men af de samme Grunde troe vi, at ogsaa et lignende Fradrag burde gjøres længere oppe, og for at undgaae den vanskelige Beregning med denne Scala, som forvolder ikke saa lidt Bryderi, naar man skal gjøre den anvendelig, have Forslagsstillerne meent, at man kommer meget lettere til at gjøre dette Afdrag, naar man siger, at der for hver Skattebyndes egen Person skal fradrages 60 Rd., det samme Be- løb for Ægtefællen og 30 Rd. for hvert Barn under 14 Aar. Dog er der tilføjet, at naar denne Beregning er steet, og Skatten